

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α6

Ταχ. Δ/νση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213-1604538

ΦΑΞ : 213-1604567

Καλλιθέα 15/02/2021

Αριθμός απόφασης:595

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει

β. του άρθρου 10 της [Δ.ΟΡΓ.Α 1125859 ΕΞ 2020](#)/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)»

γ. Την ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφαση του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. ΦΕΚ Β 1440/27-4-2017.

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από 26.10.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου κατατεθείσα στη Δ.Ο.Υ. Παλλήνης ενδικοφανή προσφυγή του, κατοίκου με ΑΦΜ, κατά της τεκμαιρόμενης αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Παλλήνης, με την οποία απερρίφθη σιωπηρώς η από 29.6.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου/29.6.2020 αίτηση του περί επιστροφής φόρου ποσού 1.885,52€ και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα .

5. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Παλλήνης.

6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6 Επανεξέτασης, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 26.10.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου κατατεθείσα στη Δ.Ο.Υ. Παλλήνης ενδικοφανή προσφυγή του, με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά

την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Ο προσφεύγων, υπηρέτησε ως Αξιωματικός του Λιμενικού Σώματος βάσει της υπ' αριθ. Διαταγής του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας, ο οποίος μετατέθηκε στο Μόντρεαλ του Καναδά, ως Ναυτιλιακός Ακόλουθος, όπου και παρείχε συνεχώς τις υπηρεσίες του μέχρι και την 11.9.2007. Σύμφωνα με την προσκομιζόμενη από 06/05/2020 βεβαίωση αποδοχών του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής (Τμήμα 1°-Ελέγχου Δαπανών), με βάσει την υπ' αριθ./2015 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιώς, η οποία κατέστη τελεσίδικη με την υπ' αριθ./2019 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιώς έλαβε ως επιδικασθέν ποσό (12.570,13) ευρώ, ποσό το οποίο αντιστοιχεί στη διαφορά (10%) της δικαιούμενης προσαύξησης επί του επιδόματος υπηρεσίας του στην αλλοδαπή, για το χρονικό διάστημα από 18.12.2005 έως 11.9.2007, με αυτοτελή παρακράτηση ποσοστού 15% ήτοι:1885,52€.

Με την πάροδο απράκτου τριμήνου από την υποβολή στη Δ.Ο.Υ. Παλλήνης της από 29.06.2020 αίτηση επιστροφής φόρου του προσφεύγοντα, με την οποία ζητούσε να γίνει δεκτή η ως άνω αίτηση του, και να προβεί άμεσα στην επιστροφή του παρακρατηθέντος ποσοστού 15% επί του ως άνω επιδόματος υπηρεσίας στην αλλοδαπή, το οποίο του παρακρατήθηκε χωρίς νόμιμο δικαίωμα, αφού το ανωτέρω ποσό του κατεβλήθη ως επίδομα υπηρεσίας στην αλλοδαπή, δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση φορολογητέο εισόδημα, αλλά του κατεβλήθη με αποκλειστικό σκοπό να αντιμετωπίσει το αυξημένο κόστος διαβίωσης κατά το χρονικό διάστημα που υπηρετούσε στην αλλοδαπή. Επομένως κακώς φορολογήθηκε και του παρακρατήθηκε το ως άνω ποσό,(1.885,52€) ως φόρος.

Ο προσφεύγων με την με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητά:

- Να ακυρωθεί η σιωπηρή αρνητική απάντηση, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Παλλήνης με την οποία απερρίφθη σιωπηρώς η από 29.6.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου/2020 αίτηση του περί επιστροφής φόρου.
- Να υποχρεωθεί το καθ' ού να του καταβάλει / επιστρέψει τον αχρεωστήτως παρακρατηθέντα φόρο ποσού (1.885,52€) νομιμότοκα και δη με το τρέχον επιτόκιο από το αντίδικο, άλλως και όλως επικουρικώς από της καταθέσεως της παρούσας προσφυγής του και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

Επειδή, όπως προκύπτει από την αριθ. πρωτ./6.5.2020 έγγραφο της Διεύθυνσης Οικονομικής Διαχείρισης (Τμήμα1°-Ελέγχου Δαπανών) της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, ο προσφεύγων έλαβε για το χρονικό διάστημα από 18.12.2005 έως 11.9.2007 το ποσό των (12.570,13) ευρώ το οποίο αντιστοιχεί στη διαφορά (10%) της

δικαιούμενης προσαύξησης επί του επιδόματος υπηρεσίας του στην αλλοδαπή, , λόγω Δικ. αποφ., με αυτοτελή παρακράτηση ποσοστού 15%, από την ως άνω υπηρεσία αυτοτελώς ποσού (1.885,52) ευρώ.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ. 2 του ν.2685/1999, το επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής, το οποίο θεσπίστηκε με το άρθρο 135 παρ. 4 του Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών (που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2594/1998), καταβάλλεται, μεταξύ άλλων, και στους πολιτικούς (υπαλλήλους του Δημοσίου, όταν μεταβαίνουν στο εξωτερικό με εντολή του για εκτέλεση υπηρεσίας ή με ειδική αποστολή.

Επειδή, με το άρθρο 14 παρ. 4 του ν. 2238/94 (όπως προστέθηκε με την παρ. 10 του άρθρου 10 του ν. 2459/97 (ΦΕΚ Α΄54) και ίσχυσε σύμφωνα με τις διατάξεις της περ. β΄ του άρθρου 40 του ίδιου νόμου για τα εισοδήματα που αποκτώνται από 01.01.1997 έως και 31.12.2009) ορίζεται ότι: «Το καθαρό ποσό των αποδοχών που παίρνουν τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 47 ως μισθωτοί από τους εργοδότες που αναφέρονται στην ίδια παράγραφο, κατά το τμήμα που απομένει μετά την αφαίρεση από αυτό του καθαρού ποσού των αποδοχών, τις οποίες θα έπαιρναν αν υπηρετούσαν στο εσωτερικό, φορολογείται αυτοτελώς με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%).....»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.1 του άρθρου 12 του ν.4172/2013 (Κ.Φ.Ε.) «Το ακαθάριστο εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις περιλαμβάνει τα πάσης φύσεως εισοδήματα σε χρήματα ή σε είδος που αποκτώνται στο πλαίσιο υφιστάμενης, παρελθούσας ή μελλοντικής εργασιακής σχέσης».

Περαιτέρω, στην παρ. 2 του ίδιου άρθρου και νόμου ορίζεται ότι «Για τους σκοπούς του Κ.Φ.Ε., εργασιακή σχέση υφίσταται όταν ένα φυσικό πρόσωπο παρέχει υπηρεσίες:

α) στο πλαίσιο σύμβασης εργασίας, σύμφωνα με το εργατικό δίκαιο...».

Επιπροσθέτως ,στην περ. η΄ της παρ. 3 του άρθρου 12 προβλέπεται ότι ως ακαθάριστα εισοδήματα από μισθωτή εργασία και συντάξεις θεωρείται «κάθε άλλη παροχή που εισπράττεται έναντι υφιστάμενης, παρελθούσας ή μελλοντικής εργασιακής σχέσης».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.4 του άρθρου 8 του ν.4172/2013 (Κ.Φ.Ε.):

«Χρόνος κτήσης του εισοδήματος θεωρείται ο χρόνος που ο δικαιούχος απέκτησε το δικαίωμα είσπραξης του. Κατ' εξαίρεση, για τις ανείσπρακτες δεδουλευμένες αποδοχές που εισπράττει καθυστερημένα ο δικαιούχος εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις σε φορολογικό έτος μεταγενέστερο, χρόνος απόκτησης του εν λόγω εισοδήματος θεωρείται ο χρόνος που εισπράττονται, εφόσον αναγράφονται διακεκριμένα στην ετήσια βεβαίωση αποδοχών που χορηγείται στον δικαιούχο »

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ 1072/2015 Α.Υ.Ο. με θέμα :«Οδηγίες περί της εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 60 του ν.4172/2013 αναφορικά με την παρακράτηση φόρου στο εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις», και με όσα ορίζονται στις διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρ.4 του άρθρου 8 του ν.4172/2013, διευκρινίζεται, ότι «όταν καταβάλλονται αναδρομικά εισοδήματα από μισθωτή εργασία ή συντάξεις για τα οποία το δικαίωμα είσπραξης ανάγεται σε έτος όπου τα εισοδήματα αυτά είτε απαλλάσσονταν από το φόρο είτε φορολογούνταν αυτοτελώς με ειδικό συντελεστή, τότε στις περιπτώσεις αυτές είτε δεν διενεργείται παρακράτηση φόρου είτε παρακρατείται φόρος με τον ίδιο ειδικό συντελεστή αντίστοιχα»

Επειδή, ωστόσο, με την 1840/2013 απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ κρίθηκε ότι το επίδομα αλλοδαπής, ενόψει της φύσεως και του σκοπού, για τον οποίο προβλέφθηκε, ελάμβαναν οι υπάλληλοι που υπηρετούσαν στην αλλοδαπή «προκειμένου να ανταποκριθούν, κατά τη ρητή διάταξη του νόμου, στην ανάγκη αντιμετώπισης του αυξημένου κόστους ζωής στην αλλοδαπή και των ειδικών συνθηκών διαβίωσης σε κάθε χώρα, συνεπώς δε προς κάλυψη των δαπανών, στις οποίες αυτοί υποβάλλονται εξαιτίας της υπηρεσίας που τους έχει ανατεθεί, δεν επιτρέπεται, κατά τα άρθρα 4 παρ. 5 και 78 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος, να υπόκειται σε φόρο εισοδήματος, δεδομένου ότι έχει αποζημιωτικό χαρακτήρα...»

Επειδή, σύμφωνα με την απόφαση 1840/2013 της Ολομέλειας του ΣτΕ το επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής, δεν επιτρέπεται, κατά τα άρθρα 4 παρ. 5 και 78 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος, να υπόκειται σε φόρο εισοδήματος

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 43 του άρθρου 72 (το άρθρο 66 αναριθμήθηκε σε άρθρο 72 με το άρθρο 8 του ν. 4337/2015) του ν. 4174/2013, όπως προστέθηκε με την υποπαρ. Δ2 περ.21 άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014, ορίζεται ότι: «Εφόσον με την υποβολή τροποποιητικής φορολογικής δήλωσης ή με αυτοτελές αίτημα ή καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο, που αφορά φορολογικό έτος, διαχειριστική περίοδο ή φορολογική υπόθεση, μέχρι την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, προβάλλεται αξίωση επιστροφής φόρου, για τα σχετικά με την παραγραφή, εφαρμόζονται τα ισχύοντα μέχρι τον χρόνο έναρξης ισχύος του Κώδικα».

Επειδή, στην παρ. 2 του άρθρου 32 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «Η πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου εκδίδεται με βάση στοιχεία που έχουν τυχόν παρασχεθεί από τον φορολογούμενο σε φορολογική δήλωση ή κάθε άλλο στοιχείο που έχει στη διάθεσή της η Φορολογική Διοίκηση.»

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4174/2013 ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι: «.....Ο φορολογούμενος δύναται να ζητά την έκδοση πράξης διόρθωσης διοικητικού προσδιορισμού φόρου, σε περίπτωση υποβολής τροποποιητικής δήλωσης σχετικά με την οποία έχει εκδοθεί πράξη διοικητικού προσδιορισμού του φόρου. Η Φορολογική Διοίκηση υποχρεούται να εκδώσει πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου μόνο εφόσον κάνει αποδεκτή την τροποποιητική δήλωση.....»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 45 του Ν.2238/94 (Κ.Φ.Ε.) «Εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες είναι το εισόδημα που προκύπτει κάθε ένα οικονομικό έτος από μισθούς, ημερομίσθια, επιχορηγήσεις, επιδόματα, συντάξεις και γενικά από κάθε παροχή που χορηγείται περιοδικά με οποιαδήποτε μορφή είτε σε χρήμα είτε σε είδος ή άλλες αξίες για παρούσα ή προηγούμενη υπηρεσία ή για οποιαδήποτε άλλη αιτία, το οποίο αποκτάται από μισθωτούς γενικά και συνταξιούχους».

Στην δε παρ.1 του άρθρου 46 ορίζεται ότι «Χρόνος απόκτησης του εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες θεωρείται ο χρόνος που ο δικαιούχος απέκτησε δικαίωμα είσπραξης του.»

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 93 του ν. 2362/1995 (Παραγραφή αξίωσης κατά του Δημοσίου) ορίζεται ότι: «Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, παραγραφή των χρηματικών απαιτήσεων κατά του Δημοσίου διακόπτεται μόνο: α) Με την υποβολή της υποθέσεως στο δικαστήριο ή σε διαιτητές, οπότε η

παραγραφή αρχίζει εκ νέου από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδίκων, του δικαστηρίου ή των διαιτητών.....»

Επειδή, με την 656/2002 γνωμοδότηση του ΝΣΚ η οποία έγινε αποδεκτή από τον Υφυπουργό Οικονομικών έγιναν δεκτά τα εξής : σε ό, τι αφορά τις απαιτήσεις κατά του Δημοσίου, οι οποίες είναι , ενώ στην περίπτωση, κατά την οποία η καταβολή είναι κατ' αρχήν νόμιμη, αλλά εκ των υστέρων προκύπτει λόγος αξίωσης, η παραγραφή αρχίζει από το χρονικό σημείο «επελεύσεως του επιγενομένου λόγου» . (Σχετ. εγκ. 1096766/4/861-21/0016/ΠΟΛ1005/10.01.2003

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 4 ν. 4172/2013, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2017: «Χρόνος κτήσης του εισοδήματος θεωρείται **ο χρόνος που ο δικαιούχος απέκτησε το δικαίωμα εισπραξής του**. Κατ' εξαίρεση, για τις ανείσπρακτες δεδουλευμένες αποδοχές που εισπράττει καθυστερημένα ο δικαιούχος εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις σε φορολογικό έτος μεταγενέστερο, χρόνος απόκτησης του εν λόγω εισοδήματος θεωρείται ο χρόνος που εισπράττονται, εφόσον αναγράφονται διακεκριμένα στην ετήσια βεβαίωση αποδοχών που χορηγείται στον δικαιούχο.»

Επειδή, σύμφωνα με όσα διευκρινίστηκαν συναφώς με την παρ. 4 της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1223/2015 εγκυκλίου της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων (ΓΓΔΕ) του Υπουργείου Οικονομικών: «Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του Ν. 4172/2013 ορίζεται ότι χρόνος κτήσης του εισοδήματος θεωρείται ο χρόνος που ο δικαιούχος απέκτησε το δικαίωμα εισπραξής του. Κατ' εξαίρεση, για τις ανείσπρακτες δεδουλευμένες αποδοχές που εισπράττει καθυστερημένα ο δικαιούχος εισοδήματος από μισθωτή εργασία [...] σε φορολογικό έτος μεταγενέστερο, χρόνος απόκτησης του εν λόγω εισοδήματος θεωρείται ο χρόνος που εισπράττονται, εφόσον αναγράφονται διακεκριμένα στην ετήσια βεβαίωση αποδοχών που χορηγείται στον δικαιούχο. Με βάση την αιτιολογική έκθεση του άρθρου 8 του Ν. 4172/2013, με τις πιο πάνω διατάξεις τίθεται ως γενικός κανόνας για το χρόνο κτήσης του εισοδήματος το σύστημα της δεδουλευμένης βάσης, ήτοι ο χρόνος που ο δικαιούχος απέκτησε το δικαίωμα εισπραξής του εισοδήματος, όπως άλλωστε ίσχυε και με τις προϊσχύσασες διατάξεις του Ν. 2238/1994, εν αντιθέσει με το σύστημα της ταμειακής βάσης το οποίο εφαρμόζεται κατά ρητή διατύπωση του νόμου μόνο για τις ανείσπρακτες δεδουλευμένες αποδοχές που εισπράττει καθυστερημένα ο δικαιούχος εισοδήματος από μισθωτή εργασία [...] σε φορολογικό έτος μεταγενέστερο. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι για την υπαγωγή εισοδήματος σε φόρο απαιτείται να συντρέχουν για το εισόδημα αυτό σωρευτικά δύο προϋποθέσεις: α) να έχει καταστεί δεδουλευμένο εντός του οικείου φορολογικού έτους και β) να έχει αποκτηθεί το δικαίωμα εισπραξής του εντός του ίδιου έτους. [...] Αναφορικά με το εισόδημα από μισθωτή εργασία [...], χρόνος κτήσης σε κάθε περίπτωση θεωρείται ο χρόνος, δηλαδή το φορολογικό έτος, που ο δικαιούχος απέκτησε δικαίωμα εισπραξής.».

Επειδή, εν προκειμένω το επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής, ποσού 12.570,73€, που έλαβε ο προσφεύγων το έτος 2020 και αφορά στο χρονικό διάστημα από 18.12.2005 έως 11.9.2007 υπηρετώντας στο Μόντρεαλ Καναδά, ως Ναυτιλιακός Ακόλουθος δεν φορολογείται, ούτε αποτελεί βάση υπολογισμού φορολογητέου εισοδήματος, καθώς δεν αποτελεί εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες, αλλά επιβοηθητικό επίδομα κάλυψης εξόδων των εργαζομένων στην αλλοδαπή και ανηκόντων στην υπηρεσία του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής.

Επειδή στην κρινόμενη περίπτωση, ο προσφεύγων δεν έχει υποβάλλει τροποποιητική δήλωση δηλώνοντας το ποσό των 12.570,73€ ούτε τον παρακρατηθέντα φόρο 15%, ήτοι ποσό 1.885,52€, λόγω του ότι το ως, άνω ποσό το έλαβε το έτος 2020, και ως εκ τούτου δεν έχει γίνει υποβολή των δηλώσεων για το συγκεκριμένο έτος ως έχει υποχρέωση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 4174/2013 (σχετ. ΠΟΛ 1114/2016 και ΠΟΛ.1034/2017). Συνεπώς, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, καθόσον δεν τηρήθηκε από τον προσφεύγοντα η απαιτούμενη κατά νόμο διαδικασία.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της από 26.10.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου κατατεθείσα στη Δ.Ο.Υ. Παλλήνης ενδικοφανή προσφυγή του, με ΑΦΜ ως απαράδεκτου.

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία, στον υπόχρεο.

**Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Η ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α6**

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της .

